Pregaria.cat

Entrada

Monotonia

- Fixa-t'hi bé, Irene: la paraula mono-tonia ja és un xic pesada, i evoca un tarannà repetitiu i igual. És clar, només és una paraula.

- Cert, Andreu, és una paraula. Però les 9 hores que estic lligada a la cadena productiva no són paraules. És un pal bestial i , la veritat, una vergonya!.

- Sí, però, què vols fer-hi? Si volem casar-nos l'any que ve, necessitem la pasta. No deixarem ara una feina que ha costat tant de trobar?

- Estic furiosa. Cada dia surto molt enrabiada. Mai són 9 hores. Sempre: *noies cal acabar la comanda sinó haurem de tanca ...r des de que han arribat els tèxtils d'orient; afanyeu-vos.... no aneu tant al lavabo..... recordeu que teniu una hora per dinar, no una hora i quart....compte no us descompteu, que haurem de parar el procés, si us plau.....*

Saps que és això, Andreu? Saps com quedo feta pols quan per fi surto al carrer, i menys mal que m'estàs esperant....

Avui són tantes i tants els que per a poder pagar una casa, viure en parella, formalitzar la seva estimació, possiblement tenir alguns fills més endavant, i senzillament viure o sobreviure, tenen converses com aquestes. Diuen els analistes que la nostra és una societat en creixement, que hi ha feina per a tothom, que per això ve tanta gent de fora, que som al primer món, que la felicitat està a tocar....diuen massa coses aquells que hi estan ben instal·lats.

Aquesta és una realitat que ha de ser contemplada des de la nostra fe. Et convidem a fer-ho. En la presència del Senyor.

1.- Contempla tantes parelles que com la Irene i l'Andreu parlen d'aquestes coses. Van pel passeig lentament, s'estimen, i estan molt preocupades. Intenta imaginar els seus sentiments personals, els seus dubtes, les pors... i també els seus projectes, les ganes de viure, el desig d'un futur més amable.

2.- Quina paraula té la nostra societat per a ells? Què els aconsella el "sistema" que vivim? No és potser ell el vertader responsable d'aquestes situacions i de molts pitjors? Pot apel·lar a la bona sort, potser a treballar fins als límits, a fer trampes legals...però en el fons no hi ha resposta per a ells.

3.- Hi ha sortida? Tu, que estàs pregant, penses que hi ha quelcom que els pot ajudar realment? Què, qui, com?

4.- Oi que davant d'una bella natura el teu esperit s'eleva a Déu? I davant d'aquestes situacions, no tan estètiques, què hi sents en el fons de tu mateix/xa? Veus possible, com a mínim un signe que modestament et mobilitzi? Prega ara pel teu cor, perquè no perdi sensibilitat davant la injustícia. Amén.